

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΘΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἑξαετηρίῳ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρῳ BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΔΟΗΘΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΜΗΠΩΣ ΟΠΙΣΘΟΧΩΡΟΥΜΕΝ;

-8-

Πῶς παρωχημένους χρόνους καθ' οὓς νόμος ἦτο ἡ θελήσις τῶν ἀρχόντων ὁ δὲ λαὸς ἦτο ἡναγκασμένος ἐκὼν ἄλλων νὰ υποκύπτῃ εἰς αὐτὴν, ἐν πάσῃ κοινότητι μικρᾷ ἢ μεγάλῃ ἐξελέγοντο, τῇ ἐκινεῖται τῆς Κυβερνήσεως, μέλη τινα, ἐξέχοντα λόγῳ πλοῦτος ἢ γνώσεων, ἅτινα εἶχον διπλᾶ καθήκοντα, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀντεπροσώπευον τὴν κοινότητα παρὰ τῇ Κυβερνήσει, μετ' ἧς συνεσκέπτοντο συνεζήτουν καὶ ἀπεφάσιζον περὶ παντὸς κυβερνητικοῦ διατάγματος καὶ διένειμον ἀναλόγως τῇ καταστάσει ἐλάστου τοῦς φόρους, ἀφ' ἑτέρου δὲ προέβλεπον, διευθύνον καὶ ἐρρυθμίζον πᾶν καθαρῶς κοινοτικὸν ζήτημα. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἐκαλοῦντο δημογέροντες, τὸ δὲ σύστημα τοῦτο ἡδύνατο μὲν νὰ ὀνομασθῇ ἀριστοκρατικόν, διότι αἱ ἀρίστοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξελέγοντο, ἀλλ' ἦτο καθαρῶς δημοκρατικόν διότι ἐξελέγοντο ὑπὸ τῆς κοινότητος.

Πᾶσα λοιπὸν πόλις καὶ χωρίον εἶχε τὴν δημογεροντίαν του εἰς ἣν ἀποκλειστικῶς εἶχεν ἀνατεθειμένην τὴν μέριμναν περὶ διευθετήσεως πάσης υποθέσεως, καὶ τὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ παντὶ κοινῷ. Μετὰ προθυμίας παρουσιάζοντο ἐνώπιον τῶν δημογερόντων διὰ νὰ λύσι τὰς διαφορὰς τῶν οἱ φιλονεικούντες καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἡσπάζοντο τὴν ἀπόφασιν των. Πολὺ σπάνιαι καὶ πολὺ σπουδαῖαι ἦσαν αἱ διαφοραὶ ἐκεῖναι τὰς ὁποίας δὲν συνεβίβαζον οἱ δημογέροντες, καὶ αἱ ὁποῖαι παρουσιαζόντο πρὸ τῶν δικαστηρίων. Μέχρι πρὸ 25 αἰτίας ἀκόμη ἦσαν λίαν σπάνιαι ἐν τοῖς δικαστηρίοις αἱ δίκαι καὶ μάλιστα χωρικῶν. Ὡ! πόσον προοδευτικοὶ κατὰ τοῦτο ἦσαν οἱ παρελθόντες ἐκεῖνοι χρόνοι!

Μικρὸν πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, κυρίως δὲ μετ' αὐτήν, ἄγνωστον διατί, ἀφηνιάσασαι αἱ κοινότητες χωρίων καὶ πόλεων, ἐστρεψάν τὰ νῶτα πλεον πρὸς τοὺς προεστώτας καὶ δημογέροντας, οἵτινες ἐπὶ ψιλῷ μόνον ὀνόματι καὶ χάριν κυβερνητικῶν τιμῶν υποθέσεων ἐκλέγονται σήμερον. Ἀφηνιάσαν λέγομεν, ἀπλῶς ἐνεκα κακῶς νοουμένης ἐλευθερίας, ἢ μᾶλλον ἐνεκα ἀλαζονείας καὶ αὐθαδείας, καὶ οὐχὶ διότι συνησθάνθησαν τὴν εὐθύνην ἣν ἕκαστος δικαιούται νὰ φέρῃ περὶ πάσης υποθέσεως κοινῆς, ἢ διότι κατενόησαν τὴν

ἀνάγκην τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ κοινά. Ἐστρεψάν τὰ νῶτα εἰς τοὺς προεστώτας καὶ δημογέροντας, ἀφῆρσαν αὐτοὺς πᾶσαν ἰσχύν, οὐχὶ διότι ἐπολιτίσθησαν ἢ ἐγένοντο ἄξιοι συνταγματικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐπομένως εἶνε πλεον ἱκανοὶ νὰ συνεργάζωνται καὶ νὰ συσκέπτωνται πάντες περὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἀπλῶς πρὸς τὸ νὰ πέσωσιν αἱ κεφαλαὶ καὶ οὐδὲν πλεον.

Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς ποίαν κατάστασιν ἔφθασαν σήμερον τὰ κοινοτικά μας, μικρά καὶ μεγάλα, μερικά καὶ γενικά, ἀσήμαντα καὶ ζωτικά, ἐξ ὧν οὐδὲν προχωρεῖ, οὐδὲν εὐρίσκεται εἰς σημεῖον βελτιώσεως, οὐδὲν παρέχει ἐλπίδας διευθετήσεως, διότι οὐδεὶς ἀναμειγνύεται. Ἀτμήλατος μηχανὴ δὲν ὑπάρχει ἐπομένως ἀπρακτεῖ ὅλη ἡ σιδηροδρομικὴ ὁλκή.

Καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι σήμερον ἀναλόγως τῷ ζήτησιν καὶ ἐπολλὰ πλῆθυσαν αἱ κοινοτικαὶ ἀνάγκαι καὶ τὰ κοινωνικά ζητήματα, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουσι καὶ ἀρχαί, κεφαλαί, φροντίζονσαι περὶ αὐτῶν, ἀφ' οὗ ἀφ' ἑτέρου ἀντὶ ν' αὐξήθῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῷ ἀπ' ἐναντίας ἐξέλιπε καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀρχάς, δηλαδὴ μέλη τῆς κοινωνίας ἐντιμα καὶ ἰσχυρά προνοοῦντες ἐλευθέρως, καὶ ἐργαζόμενα ἀκωλύτως περὶ παντὸς καλοῦ καὶ προοδευτικοῦ δὲν ἀναγνωρίζομεν, ἡμεῖς οὐδέποτε ἀναμειγνύμεθα καὶ λοιπόν;

Ἡ μεταπολίτευσις ἀντὶ ν' ἀναζωογονήσῃ ἡμᾶς, ἀντὶ νὰ ἐμφυσησῇ ἐν ἡμῖν σπέρματα κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἐνεργητικότητος, ἀντὶ νὰ μᾶς ἐξυπνήσῃ καὶ νὰ μᾶς καταστήτῃ ἱκανοὺς νὰ σκεπτόμεθα ὡς πᾶσα ἄλλη κοινότης περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, νὰ προνοῶμεν νὰ ἐπιδιώκωμεν ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν κοινωνικὴν πρόοδόν μας, ἀπ' ἐναντίας μᾶς ἀπεκτίνωσε μὲ τὴν ζωὴν ἰδιοτελείαν, καὶ μᾶς ἀπεβλάκωσε μὲ τὴν κτηνώδη ἀναισθησίαν. Πρόδρομα ταῦτα καὶ πασιφανῆ σημεῖα τῆς ὀπισθοχωρήσεώς μας καὶ τῆς τελείας νεκρότητός μας. Ὡ μακάριοι παρωχημένοι χρόνοι!

ΣΚΕΨΕΙΣ.

— «:» —

(Καθυστερήσαν ἐνεκεν μὴ ἐγκλήρου ἐπιδόσεως).

Σκάφη σιδηρότευκτα, ἀληθῆ προύρια πλωτὰ ἐπιβάλλοντα ἐν τῷ ὄγκῳ, φοβερά ἐν τῇ ἰσχύϊ, ὑπερήφανα ἐν μεγαλοπρεπείᾳ καὶ κάλλει ἐκεί-

σιν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς τῆς Λεμνησῶν μας τὸν ὄρμον. Τὰ τηλεβόλα αὐτῶν ἐβρόντων δοῦντα τὸ ἔδαφος ἔθελγον ἡμᾶς αἱ μουσικαὶ αὐτῶν αἱ πολλαί, τὴν δὲ νύκτα ἐξέπεμπον θάλασσαν φωτὸς ὅπως καὶ τὴν νύκτα ἀκόμη βλέπωσι καὶ θαυμάζουσι τὸν «παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς» (!) Κολοσσοὶ ἀληθεῖς ἐπέφερον τοῦ κόσμου τὸν θαυμασμὸν καὶ ὁ ἀμέριμνος διαβάτης ἐπὶ ὥρας ἢ ἡμέρας, ὅπως θαυμάσῃ τὸ ὑλικὸν μεγαλεῖον καὶ βυθισθῇ, τίς οἶδεν εἰς ποῖα ὄνειρα ἐπὶ τῇ θέᾳ τοιοῦτου πλοῦτος καὶ ρεμβάσῃ, τίς οἶδεν εἰς ποῖας σκέψεις βλέπων τὴν λάμψιν αὐτῶν τὴν μεγάλην, βλέπων τὸν ὄγκον αὐτῶν τὸν ἐπιβάλλοντα!

Ἄλλ' ὄχι περαιτέρω! Καὶ τὸ περαιτέρω αὐτὸ ζήτησον, ὦ ἀναγνώστα οὐχὶ ἐν τῷ ὄγκῳ καὶ τῷ μεγαλείῳ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ λαμπρότητι, ἀλλ' εἰς σκάφη δεκάκις ἴσως μικρότερα τὰ ὁποῖα δὲν κοσμοῦν πύργοι ὑπερήφανοι, εἰς σκάφη τὰ ὁποῖα δὲν ἀπασράπτουν ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν λάμψιν φωτὸς ἡλεκτρικοῦ, δὲν ἐκπέμπουν φοβεροὺς τηλεβόλων κρότους. Ζήτησον τὸ περαιτέρω τοῦτο εἰς σκάφη ὑπερήφανα οὐχὶ ἐπὶ τῷ πλούτῳ τῷ μεγάλῳ ἐπὶ τῷ ὄγκῳ τῷ μεγάλῳ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἰσορίαν αὐτῶν τὴν μεγάλην, διὰ τὴν ἰσορίαν αὐτῶν τὴν δαφνοσεφῆ! Δὲν ἐκπέμπει λάμψιν τὸ σκάφος αὐτῶν, οὐδὲ θαμβοὶ τοῦ θεωμένου τὸ ὄμμα τοῦ πολλοῦ των χρυσοῦ ἢ ἀπασράπτουσα μαρμαρυγὴ! Χρυσὸς αὐτῶν εἶνε ἡ μεγάλη ἰσορία, ἥτις τὰ ἐγέννησε καὶ μαρμαρυγὴ τοῦ χρυσοῦ των τὸ σῆμα, ὅπερ ὑπερήφανον κυματίζει ἐπὶ τοῦ ἰσοῦ αὐτῶν. Δὲν κοσμοῦν αὐτὰ φοβερά τηλεβόλα τὰ τηλεβόλα κατηνάλωσαν ἡ γέννησίς των.

Καὶ ὅμως τὸ μεγαλεῖον τῶν πρώτων δὲν ἐδόνησεν, ἀναγνώστα, μίαν χειρὸν τῆς καρδίας σου. τῶν δευτέρων ἡ σμικρότης ἀνεπτέρωσε τὸ φρόνημά σου ἀνεζωπύρησε τὸ αἶσθημά σου ἐθέρμανε τὴν καταπαγωμένην καρδίαν σου! Πῶς τοῦτο; Στρέψον, φίλε, τὸ βλέμμα εἰς τὴν ἰστορίαν τῆς ἡρωικῆς σου πατρίδος καὶ μία αἵματοβαμμένη σελὶς τῆς θελεῖ σοὶ ἀπαντήσῃ «τὸ αἶμα, ὅπερ ἐχύθει ἕως ὅτου ταῦτα γεννηθῶσιν ἔρρευσεν ἐκ τῶν φλεβῶν τῶν πατέρων σου καὶ ὑπὸ τὸ αἰμοχαρές τῶν τουρκικῶν ὀρῶν ἕξος ἔπασσε χάριν αὐτῶν ἡ κεφαλὴ προσφιλῶν συγγενῶν σου. Τίς ὅμως σὲ συνδέει δεσμός πρὸς τὴν Βρεττανικὴν λόγχην ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας παρήχθη ἡ κυρίαρχός σου σημαία»;

Οἱ Βρεττανικοὶ κολοσσοὶ κατέλιπον τὸν λιμένα μας. Πῶς; Ρίγος συγκινήσεως διατρέχει τὸ σῶμά σου. Μὴ ὦ Ἕλλην ἀναγνώστα, ἐλύπησέ σε ἡ ἐξέρσις τῆς σημαίας τῶν; Πολλοὺ γε καὶ δεῖ. «Εὐπλοεῖτε ναυτίλοι!» σὲ ἀκούω φωνάζοντα. Πόθεν ἡ συγκίνησίς σου; Ἐ! ἄς μὴν ἡμεθα ἀγνώμονες! Ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ἀναγνωρίζεται ἡ εὐεργεσία καὶ παρὰ τοῦ ἀσπονδοτέρου ἐχθροῦ. Ἀπέθνησκεν ἐν ταῖς φυλακαῖς ὡς καταχραστὴς ὁ Μιλτιάδης ἀλλὰ μετάνοια

κατελάμβανε τούς ἐγκυβερνήτας του ἐν αὐτῷ ἀνεγνώριζον τὸν ὑπερήφανον τοῦ Μακαραθῶνος νικητὴν ἐφρονέετο ὡς προδότης ἐπὶ τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ὁ μέγας τοῦ Ἀνδρόγυτου υἱός, ἀλλ' ἐσθῆθη καὶ ἀνδρείας εἰς τὸν δεξαυμένον τῆς Γραβιάς νικητὴν! Οἱ ναῦται τῆς Ἀλβιδῶνος ἀπέρχονται καὶ αὐτοὶ τὴν εἰς τὸ Ναυαρίνον, ὅπως κλαύτωσιν ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν κατὰ τὴν περιώνυμον ναυμαχίαν πεσόντων ὁμοφύλων, ἀπέρχονται ὅπως καταθέσωσι μνημοσύνης σέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν ἐνδόξων ναυμάχων, οἵτινες ἐπέθηκαν τῆς δάρκνης τὸν σέφανον ἐπὶ ἐπταετῶν ἀγώνων δόξης καὶ μεγαλείου! Εὐπλοῖτε λοιπὸν, ναυδοῦναι εὐγενεῖς! Ἐλαφρὰ ἡ γῆ ἃς καλύπτει ἐκεῖ τὰ ὅσα πρόσφιλων ὁμοφύλων σας! Τὰ δάκρυα, τὰ ὅποια θὰ χύσητε ἐπὶ τῶν ἐνδόξων τῶν πατέρων σας τάφων, ἃς ὡσι καὶ δάκρυα μετανοίας διὰ τὴν παράβασιν πατρικῶν ἀρετῶν καὶ ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπη ἃς ἦγε τὸ μόνον σύνθημά σας, ὅταν ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς γλυκειᾶς τοῦ Ἰονίου πελάγους αὔρας καταλίπητε τὰ γλαυκὰ κύματα τοῦ ἐνδόξου Ναυαρίνου! Εὐπλοῖτε!

Λεμεσῶ Ἰουνίου 5 90.

N. K. A.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ὑγρασία καὶ οἱ καύσωνες εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς Κυριακῆς ἀτμοσφαίρας, εὐτυχῶς ὅμως πολλὰ ἀσθενεῖαι δὲν ἠκούσθησαν μέχρι τοῦδε. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔπесαν καὶ ἀρκεταὶ βροχαὶ εἰς τινὰ τῆς ὁρεινῆς χωρία.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν 3 μ. μ. ὥρα γενομένης συνελεύσεως ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ « ἡ Ἰσότης » (τῆς εἰσόδου οὐσης ἐλευθέρως) ἐξελέγη διὰ ψηφοφορίας ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας ἥτις συνίσταται ἐκ τῶν κ. Μ. Σταυρινίδου, Μ. Κοιλανιέως, Σάββα Ἰωάννου καὶ Φ. Κολλακίδου, ὃν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέλεξε καὶ ταμίαν. Τῆς συμβουλευτικῆς δ' Ἐπιτροπῆς μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. Π. Πετρίδης, Κλ. Λανίτης, Χρ. Παυλίδης, Χρ. Ἰμπρος καὶ Σπ. Ἀραουζοῦ. Πρὸ τῆς ἐκλογῆς ὅμως τῆς Ἐπιτροπῆς συνετάχθη ἄρθρον ὅπερ προστεθὲν εἰς τὸν ἰσχύοντα κανονισμόν διατάττει ἵνα τοῦ λοιποῦ «ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν πρὸς συνέλευσιν δὲν σχηματίζεται ἡ ἐκ 35 προσώπων ὀριζομένη ἀπαρτία, νὰ προσκαλεῖται καὶ δευτέραν φοράν συνέλευσις ἐντὸς μιᾶς τοῦ πολὺ ἐβδομάδος, καθ' ἣν ὅσοι καὶ ἂν ἤθελον προσέλθει θέλουσι σχηματίζει ἀπαρτίαν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει θέλει περιάγεσθαι ἡ κάληπτος εἰς τὴν ἀγοράν». Οὕτω λοιπὸν ἐτέθη εἰς ἀποστρατίαν ἡ κάληπτος ὡς νυχόμεθα.

Ὁ κ. Χ' Γράγος Σολομίδης δασονόμος τοῦ διαμερίσματος μας, ὅστις εἰρήσθω ἐνταῦθα εἶνε εἰς τῶν μετὰ πολλοῦ ζήλου φυλαττόντων τὰ δάση, εἶχε καταγγείλῃ πρὸ ἐνός καὶ ἐπέκεινα ἔτους ἕνα κάποιον Χ' Δράκον (τὸ ἐπίθετον) ὅτι ἔκοψε πεῦκα διὰ νὰ σκεπάσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ Γρωδούς ἀποθήκας τῆς χιόνος, ὅστις καὶ κα-

τεδικάσθη εἰς πρόστιμον. Ὁ Χ' Δράκος οὗτος ἐνήγαγε τὸν κ. Σολομίδην ἐπὶ ψευδορκίᾳ, τὴν δὲ παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐξήτάσθη ἡ ὑπόθεσις ἐνταῦθα ἐνώπιον τοῦ πικρμελοδικείου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρχυδασονόμου καὶ τινῶν δασοφυλάκων κατόπιν ὅμως τῶν ἀποδείξεων καὶ καταθέσεων ἃς παρ' αὐτῶν τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας ἀπέσπασεν ὁ κ. Χ' Γράγος ἡ δίκη ἀπερρίφθη, ὁ δὲ νόμος δὲν χορηγῇ αὐτῷ καθὼς ὑπαλλήλῳ, τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ ἐναντίον ἐκείνου ἀγωγὴν ἐπὶ συκοφαντίᾳ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον (7 Ἰουλίου) ἡ πριγκίπισσα Σοφία σύζυγος τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἔτεκεν αἰσιῶς ἄρρεν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν Κτήματι Πάφου ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ συγγενικῷ κύκλῳ εὐοίῳ καὶ φαιδρῶν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Τ. Π. Καλλονᾶ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Κτήματος Πάφου μετὰ τῆς εὐειδοῦς καὶ σεμνοπρεποῦς δεσποσύνης Εὐανθίας Α. Λοιζίδου. Τοὺς ἀρραβῶνας ἠυλόγησεν ὁ Πανιερώτατος Ἅγιος Πάφου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν καὶ ὀλίγον συζυγικὸν βίον.

Αὐριον Κυριακῇ, τῇ 9 π. μ. ὥρα ἡ Ἐφορία τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Καταστημάτων δίδει τὴν λογοδοσίαν τῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ, εἰς ἣν προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν θὰ γείνη ὡς συνήθως ἡ ἐκλογὴ νέας Ἐφορίας.

Ὡς πληροφοροῦμεθα ὑπάρχει ἔλλειμμα ἐξ 25 λιρῶν, ἐὰν δὲ δὲν ληφθῇ ἐγκαίρως πρόνοια τὸ ἔλλειμμα κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἔσεται μεγαλειότερον. Ἀνάγκη τέλος πάντων κατεπεύγουσα εἶνε νὰ ρυθμισθῶσι διὰ τινος καλλιτέρου συστήματος, νὰ εὐρεθῶσι νέαι καὶ νὰ στερεοποιηθῶσιν οὕτως εἰπεῖν οἱ πόροι τῶν σχολείων, ἄλλως τὰ ἔλλειμματα καὶ αἱ στενοχωρίαι θ' αὐξάνωσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Τὸ πρακτορεῖον τῶν αὐστρουγγρικῶν Λόυδ γνωστοποιεῖ ὅτι οἱ ἐκάστοτε συνοδευόντες μέχρι τῶν ἀτμοπλοίων ἡ ὑποδεχόμενοι ἐν αὐτοῖς ἐπιβάταις καὶ πάντες ὅσοι δὲν πρόκειται νὰ ταξειδεύσωσιν, ὑφείλουσιν τοῦ λοιποῦ κατὰ γενικὸν μέτρον νὰ ἐξέρχωνται ἀμέσως τοῦ ἀτμοπλοίου ὅμα τῇ κρούσει τοῦ κώδωνος τοῦ ἀτμοπλοίου, τοῦ προαναγγέλλοντος τὴν ἀναχώρησιν.

Τῆς λίαν εὐδοκίμως λειτουργούσης Σχολῆς τοῦ Κτήματος Πάφου, τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τ. Π. Καλλονᾶ διευθυνομένης, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ἃς παρηκολούθει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἡ Α. Πανιερότης ὁ φιλόμουσος Ἀρχιερεὺς Πάφου κ. Ἐπιφάνιος καὶ πολλοὶ πολῖται.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὡς εἶδος ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον, διὸ κατευχαριστήμενοι οἱ πολλοὶ ἐκ τῆς λαμπρᾶς τῶν μαθητῶν προόδου, συνεβλήθησαν μετὰ τοῦ κ. Καλλονᾶ ἐπὶ τριετίαν ἔτι, κατόπιν πολλῶν ἐνθέρμων πρὸς αὐτὸν εὐχαριστήσεων. Συγγαίρομεν εὐκρινῶς τοῖς φίλοις Κτηματιεῦσιν ἐπὶ τῇ φιλομουσίᾳ τῶν καὶ τῇ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν σχολείων τῶν μερίμνη καὶ ζήλῳ τῶν.



Τελουμένων αὐρίων Κυριακῇ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Νάπας τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,
ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Μ. ΚΟΙΛΑΝΙΕΩΣ

καὶ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ,

παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσθε αὐτοὺς διὰ τῆς ἀξιοσέμου παρουσίας σας.

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Λεμεσῶ. 12/24 Ἰουλίου 90.

Οἱ γονεῖς

Μ. ΚΟΙΛΑΝΙΕΩΣ

Χ' ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Χ' ΙΩΑΝΝΟΥ

Στατιστικὴ ζωοκλοπῶν. Ὅπως δῶμεν μικρὸν δείγμα τῆς κυκλοφορίας ζῶων καὶ σελλινίων, ἀναγράφομεν τὰς ἐν διαστήματι δύο μόνον μηνῶν γενομένας ζωοκλοπὰς ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ μικρῷ χωρίῳ, τοῖς Φοινικαρίοις.

Τοῦ Κωνσταντῆ Σωτήρη ἔκλεψαν δύο ζῶα, ἐπλήρωσε δὲ 20 σελλίνια εἰς τοὺς πράκτορας καὶ τοῦ τὰ ἔφεραν.

Τοῦ Χαραλαμπεῖ Μιχαήλ ἔκλεψαν ἕνα βουὺν τοῦ ἐπῆραν δὲ 12 σελλίνια καὶ τοῦ τὸν ἔφεραν.

Τοῦ Στυλιανοῦ Χριστόφῃ ἐν ζεύγος βοῶν καὶ τοῦ ἐπῆραν 20 σελλίνια.

Τοῦ Σάββα Μιχαήλ ἕνα ὄνον καὶ τοῦ ἐπῆραν 12 σελλίνια.

Τοῦ Μιχαήλ Κυριακοῦ ἐν ζεύγος βοῶν καὶ τοῦ ἐπῆραν σελλίνια 15.

Τοῦ Κωνσταντῆ παπᾶ ἐπίσης ἐν ζεύγος καὶ τοῦ ἐπῆραν σελλίνια 15.

Τοῦ Στυλιανοῦ παπᾶ ἐπίσης ἐν ζεύγος καὶ τοῦ ἐπῆραν σελλίνια 15.

Τοῦ Χαραλαμπεῖ ἕνα ὄνον, ὃν ὅμως εὗρε χωρὶς λύτρα, δεδεμένον προσμυττα, τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ τινες ἄλλαι ἀκόμη μικραὶ κλοπαὶ ἀνέβησαν ἐν τῷ ρηθέντι χωρίῳ.

Ἐκ τῆς ἀξιολόγου Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Καίροι» ἀναγράφομεν τὰ ἑξῆς:

«Πρὸ χρόνου πολλοῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ ἐκ Κύπρου Ἰωάν. Λουκαῖδης ἠτύοκτόνησε δι' ἀγρόνης παρὰ τὰ ἐοργάσια, κρεμασθεὶς διὰ τῆς ζώνης του ἐκ τινος ἐρεπίου οἰκίας τινός. Παραδόξως ὅμως ὁ Ἰωάν. Λουκαῖδης ζῇ καὶ βασιλεύει ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ ναῷ τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος, μετερχόμενος διαφορὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐργασίας, ἐξ οὗ ἀπυλαμβάνει τὰ τοῦ ζῆν. Τὸ σπουδαιότερον δὲ εἶναι ὅτι αἱ ἐν Κύπρῳ ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων τὴν εἰδήσιν ταύτην, ἡ δὲ οἰκογένεια αὐ-

του, ήτις θεωρείται εκ των προεχουσών, έθιμολογική εις πένθος».

* *

«Δεν γνωρίζω, λέγει ή φίλη «Ενώσις», τίμη τρόπον να μάς δώση να έννοήσωμεν τον άληθή σκοπόν των γραφομένων της». Άλλή ένταυθα έρχεται ή ίκανότης της ότι εν τη άγνοία της τούτης, δίδει εις πάντα να έννοήση αυτόν. Μας έρριψεν άνευ λόγου, άνευ άρρομής, κατά πρόσωπον την μολήν ότι εκ συμπαισιών ή αντιπαθείων γραφομένων, την ήρωήταμεν διατί πλέον τούτου; και μάς άπήντησεν ότι «είνε έλευθερία να είπη ή έσείνη την ιδέαν της». Δεν έννοείται λοιπόν ο σκοπός;

Ημείς διατυπώσαμεν ιδέας άπορώσας κοινοτικών της Λεμεσίου ζήτημα ή φίλη «Ενώσις» δεν διατύπωσε τοιαύτην, άλλή απλώς συνεδούλευσε την Έπιτροπήν να μη άκροαθή των ιδιών μας, τούτο δε καλεί ιδέαν ιδιανήν της, ήν διακινείται ή έσείνη να διατυπώση. Υπάρχει λοιπόν σαφέστερος πρός κατανοήσιν του σκοπού τρόπος;

Ημείς, «δix να δίδωμεν παραίνεσεις περί άρχιτέκτονος εκ των προτέρων, ως να ήμεθα βέβαιοι ότι ή Έπιτροπή ή ά σάχη» λέγει ή «Ενώσις», εκείνη δε, διχ να συμβούλευη αυτήν «να μη μάς ακούση αλλά να συνέλθη και να προσκλήσθι τον καταλληλότερον» δεν έρριψε άρα γε ότι ενόμισε την Έπιτροπήν τόσο άνίκανον ώστε να χειραγωγή αυτήν και εις το συζητωδέστερον των έργων της; και ήτο άνιχνή να το συμβούλευση κανείς αυτό; Υπάρχει λοιπόν καλύτερος τρόπος πρός κατανοήσιν του σκοπού;

Και έπειτα μάς ρίπτει και άλλος «είμεθα» λέγει, άνεξήγητοι επί ζητημάτων όλως άγέστοις προς μίαν υπόθεσιν» και διχ τούτο «καλείται όλα τα ζητήματα διότι άρέσκει αυτή εν ταύτ εξηγήσει να μη παρεκκλίνη τις». Σχεσια, άλληλουχία ιδέων και λογική συζήτηση καταδεικνύεται εκ των άνωτέρω ότι είναι αναρχικόν κτημα της φίλης «Ενώσεως». Ηού λοιπόν θα ταύρωμεν ήμείς;

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύρια συντάκτα της «Σάλπιγγος»

Είς επιζήλον ότως βλομύον κέντηται την νομικήν ίκανότητα ο άξιότιμος διευθυντής της «Ενώσεως», είνε δ' άξιος συγχρηστηρίων κατά τούτο. Προσβάλλει, και όταν έρωτηθή τον λόγον κατορθού να γείνη από καθηγουμένου καθηγορας. Άριστον το σύστημα δυστυχώς όμως δυσμίμητον. Είς άπάντησιν των όσων γράφει άρκεί να παρθέσωμεν ένταυθα δύο περικοπές του, αίνετες ίκανοποιούσας πληρέστατα το Άναγνωστήριον.

«Άρα τα Άναγνωστήρια διαφέρουσι και είσι προτιμώτερα των Λεσχών, διότι ή έν Λεμησίου Λέσχη πρό πολλού έδουλήσα δεν έπεχείρησε να συνενώση το διεστώτα, ενώ άρα ως έβρίθη το Άναγνωστήριον, το καλον έγινετο κατακνήδες έχοντες δ' όμως άρκετούς λόγους και ήμείς να πιστεύωμεν ότι τούτο τώρα θα διορθωθή».

Άρσν κατόπιν ως μέλος του Άναγνωστηρίου εξήγησα να συζητήση ποίον καλον έγινετο κατακνήδες, ίσού τί άπαντά:

«Δεν είνε άρα γε συκοφαντία και μισή ή εκ μέρους του μέλους του Άναγνωστηρίου ή ή 'Ισότης» να εξηγήση τα γραφομένα μας κατά το δοκούν, και να γράψη άνωνωμώς ότι ποία εξηγήτησιν ίδίαν σκοπόν, είπομεν ότι άρα ως έβρίθη το Άναγνωστήριον, το καλον έγινετο κατακνήδες; είνε μισή ή εκείνη, άρσν γράφωμεν συγχρόνως ότι το καλον τώρα (δηλ. μετά την ίδρυσιν του Άναγνωστηρίου) θα διορθωθή; Δεν θα πάζωται πλέον τινές να εξηγώσι κακώς τα γραφομένα μας; Και έν τέλει ποίον ενδιαφέρον έχομεν ήμείς, διακινώντας έν Λάρνακι περί των Λεσχών και Άναγνωστηρίων έν Λεμησίου, ώστε να εξυπηρετήσωμεν ίδίους σκοπούς; Είν το μέλος του ρηθέντος Άναγνωστηρίου επιθυμήν ή άλληλουχία της μομφής ότι συκοφαντεί και μέμφεται παρλόγως, έρείλει να διατυπώση σαφώς και καθαρώς ποίοι οι ίδιοι σκοποί ούς εξυπηρετούμεν».

Κατόπιν τοιαύτης λογικής, έλυπήθημεν τον κόπον λαβόντες υπό σπουδαίαν έποψιν πράγματα άσυνάρτητα.

Έν μέλος του Άναγνωστηρίου
«ή 'Ισότης».

Βαρώσια.

Χθές έγένοντο αι εξετάσεις του ένταυθα Παρθενωγωγείου του από έτους υπό της νεαρής διδασκάλου κ. Γλυκερίας Παυλίδου ιδυνομένου. Παρήσαν ο Άστυνόμος Άμμοχώστου, ή Έφορία των Σχολείων, οι διδάσκαλοι και πλήθος έκλεκτού κόσμου εξ άμφοτέρων των φύλων. Μετά μικράν υπό του ιερέως εύχην ή νεαρά διδάσκαλος άπήγγειλεν έκτενή και έμμέλη περί ήθικής διαπλάσεως λόγον. Είτα ήρξαντο αι μαθήτρια—45 τον αριθμόν και εις πέντε τάξεις διαιρούμεναι—εξεταζόμεναι εις τα μαθήματα. Απασαι έν γένει αι μαθήτριαι άπήντησαν λίαν εύστόχως και εύφραδώς εις τε τα μαθήματα και τα ληρπρά διάφορα ποιήματα. Άξιεπαινετώ-

τερον εις την άπαγγελίαν των ποιημάτων έρριψε το μικρόν κορίτσι, Εύρυδίκη Α. Παϊτίου. Τα έργάχειρα δυστυχώς έφείτος ήσαν πολύ δάκρυ ένεκα του δάκρυ αριθμού των μαθητριών, των πλείστον πρωχών και μικράς ηλικίας. Παράινων ταύτα, άποφαίνονται ότι ή διδάσκαλος ήμων δεν έφείσθη κόπων και μόχλων πρός την διανοητικήν των έμπιστευθέντων αυτή μικρών κορασίων ανάπτυξιν.

—Την προσεχή Κυριακήν θέλουσι γείνη αι εξετάσεις του ένταυθα Έλληνικού Σχολείου, την δε μετ' αυτήν αι του Άλληλοδιδασκαλείου.

—Ο καύσων ένταυθα είνε υπερβολικός. Πολλά κρούματα πυρετού άκούονται.

«ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ»

Συνιστώμεν την αξιόλογον έφημερίδα «Φιλόκαλον Πηνελόπην» έκδοιδόμενην έν Αθήναις άπαξ του μηνός άντί συνδρομής έτησίως χρ. φράγκων 10. Έν αυτή εύρίσκουσιν αι δεσποσύναι και δεσποινίδες ούχι μόνον ώραία και έκλεκτά σχέδια διαφόρων ένδυμασιών, και κεντημάτων του συρμού μετ' των καταλλήλων οδηγίων, αλλά και ποιήματα ύλην.

Περιεχόμενα του 7 αριθ.

Συμβουλαί μητρός προς κόρην μελλόνουσαν, υπό Δομνίνης Γ. Άλεξιάδου.—Χειροτεχνήματα.—Ασασία (ποίημα) εκ των του Θ. Ζ. Ζωγράφου.—Οικιακή οικονομία.—Ωραι τέρεψεις οικογενείας.—Άλληλογραφία.

«ΑΝΑΗΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα του 53 αριθμού.

Ριζήριος Σχολή. Άδός μητροπολίτου Αθηνών.—Η σημάτις της Κυριακής, υπό Δομνίνης Κυριακού.—Περί θρησκευτικής διαπλάσεως της των παιδων καρδίας ως του κυριωτάτου μέσου προς θεραπεία της παρ' ήμιν παρατηρουμένης ήθικής καχεξίας Β. υπό Άριστ. Σπαθακη.—Η θρησκεία, υπό Μ. Γαλανού.—Πίστις και άπιστία Β', υπό Δ. Μαρίνου.—Άρνιον άποπλανηθέν και έπιστρέφον εις την ποίμνην του, όμολογία Σπυρ. Μακρή.—Γνώθι σαυτόν.—Αναλυτικόν πρόγραμμα των μαθημάτων του πλήρους Δημοτικού σχολείου των άρρένων κατά τα εκπαιδευτικά νομοσχέδια.—Προσευχή έν Παρθενωγωγείω.—Προτιμότεροι 15 κήρυκες του θείου λόγου ή ναός ενός εκατομμυρίου.—Θρησκευτική κίνησις.—Δωρεά εις την «Ανάληψιν».

«Η ΦΥΣΙΣ»

Περιεχόμενα του 12 αριθμού.

ΕΛΛΑ WHALER WILCOX υπό Τ. Α.—Περί άλεξικερώνων υπό Φ. Η.—Η υποδύσις ναυτιλία κατά το 1890, υπό Φρίκ.—Αυτοδίκος Πασιέρ, υπό Άστέρος.—Η Σωσάννα Ραμώ, υπό MAUCE DE FOS.—Το περίεργον εύρημα, υπό Ροσ.—Αινίγματα.—Αναποκρίσεις της «Φύσεως».—Γνωστοποιήσεις.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα του 26 αριθμού.

Περί του ήλιου. Αί κηλίδες του ήλιου θεωρία Τσελένκε. Η θερμοκρασία του ήλιου και το μέλλον αυτού υπό Κ. Μητσόπουλου.—Ανθρωπολογικά υπό Άλεξ. Δ. Βάλλετ.—Περί του περονσοπορίου των άμπελων υπό Ν. Κ. Γερμανού.—Μικρά είδήσεις.

«ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ».

Περιεχόμενα.

Τα παιδία έν τω θεάτρω.—Φροσύνη και Περιστέρη (ποίημα).—Πέτρος Βαντάελ.—Καταθύσις.—Ο Νίκος και ο σκύλος του.—Κόραξ και Κύκνος (ποίημα).—Διάφορα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οδo:—

Αθήναι, 4.

Σήμερον άναχωρεί εκ Πετροπόλεως ή Βασίλισσα Όλγα κατερχομένη εις Όδησον, εγκαταλειφθείσης ένεκα του κοπιώδους ταξιδιού της ιδέας της συναντήσεως αυτής μετ' του Βασιλέως εις Βενετίαν. Η Βασίλισσα άφικνείται εις Πειραιά επιβαίνουσα ρωσικής θαλαμηγού. Ο Βασιλεύς άναχωρεί εκ των λουτρών του Αιξ-λε-Μπαίν το Σάββατον άφικνείται δε ένταυθα δια Πατρών επιβιβαζόμενος έν Βενετία της «Σφακτηρίας» την προσεχή Τρίτην ή Τετάρτην. Βιέννη, 13.

Ο δούξ του Σάξ Κοβούργου Γόθα έφθασε χθές, πιστεύεται δε ότι ήλθεν όπως συσχεφθή μετ' του κόμητος Καλνόκν περί των βουλγαρικών.

—Βεβαίονται ότι ο ήγεμών Φερδινάνδος θέλει παραιτηθή όμιέσως αν μη άναγκασθή υπό της Αυστρίας.

Μαδρίτη, 16.

Χθές 16 κρούματα χολέρας έγένοντο έν τη έπαρχία Βαλετίας. Η ύγιεινή κατάστασις των άλλων έπαρχιών είναι εύάρεστος.

Βερολίνον 16.

Η «Βορειογερμανική έφημερίς» διαφενδει την είδησιν ότι ο αυτοκράτωρ έπιστρέφει πρό του όρισθέντος χρόνου ένεκα πολιτικών λόγων. Το πρόγραμμα του ταξιδίου έτροποποιήθη ένεκα της κακοκαιρίας. Τού καιρού όντος διηνεκώς βροχερού ο αυτοκράτωρ ήναγκάσθη να διακόψη χθές την εις το Βόρειον Ακρωτήριον έκδρομήν και να έπιστρέψη εις το «Χοχεντσόλλερν».

Πετρούπολις 16.

Ο σέρβος πρεσβευτής επέδωκεν εις τον Γίερε την μεγάλην ταινίαν του Λευκού Αετού και εις τον Βλάγκαλην, βοηθόν του ύπουργού των έξωτερικών, την μεγάλην ταινίαν του τούρματος του Τακόβου.

Μίτς 16.

Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος ήγόρασε την έπανλιν της Ούρζιλλης μετ' δύο άργών παρ' το Μίτς.

Ρώμη 16.

Ο πάπας εξήλθε τη πρωτα ταύτη έφ' άμάξης. Εξελθών εκ της πρώτης πύλης του Βατικανού επανήλθε δια της επί της οδού των μουσείων κειμένης. Ο πρό του νομισματοκοπείου ιταλός φρονός παρουσίασεν όπλα, πολλοί δε εργάται έγονοπέτησαν.

—Αί πικραι εκφράσεις, ως ο πρίγκηψ Βίσμαρκ εθεώρησαν άναγκατον να έκτοξεύση έν τη πρόσ τον έκδότην της «Φραγκοφουρτείου έφημερίδος» συνεντεύξει αυτού κατά του γερμανικού τύπου όλου, άποκληθέντος άνάνδρου και απόλοιου, προκάλεσαν γενικήν των γερμανικών έφημερίδων επίθεσιν κατά του σιδηρού άρχιγραμματέως, ούδέν δε ούδε το ελάχιστον γερμανικόν φύλλον άπελείφθη έν τη άμύνη ταύτη. Τα των έθνικών φιλελευθέρων άργα διαμαρτύρονται λέγοντα ότι ούδέποτε υπήκουον εις τα ρεύματα του πρίγκηπος και της πολιτικής αυτού. Και αυτή ή «Εφημερίς της Κολωνίας» άρείται ότι και έν τη ελαχίστην υποθέσει επεδίωξε την εύάρεσκίαν του τέως άρχιγραμματέως, τα αυτά δε άπαντά και ο των έλευθεροφρόνων συντηρητικών «Ταχυδρόμος». Τα των φιλελευθέρων φύλλα κηρύττουσιν ότι ή μομφή του πρίγκηπος άπευθύνεται μόνον εις τα τέως όργανα αυτού και ούχι εις σύμπαντα των γερμανικών τύπων.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Σ. ΣΥΝΟΔΙΟΥ

άποσπώμεν το εξής αυτοσχέδιον πατριωτικόν άσμα

Απαγγελλέν κατά την μεγάλην μουσικοφιλολογικήν έσπερίδα της 5 Φεβρουαρίου την δοθείσαν υπό της εκ φοιτητών έπιτροπής ύπέρ της άμύνης της Κρήτης έν τη μεγάλη αίθουση του συλλόγου της «Αναλήσεως».

Επρόφθονα κ' εγώ όρθή την έθνικήν ελάτη.
Είδα της κατακτήσεως 'στη ρίζα της τ' άχνάρια.
Την δεσποτεία των καιρών προσκυνητή διαβάτη.
Τούρκων, Άράβων, Βενετών τριγύρω της κουφάρια.
Είδα εις κάθε κλώνό της ενός τυράννου σφύρα.
Κ' έτόνισα 'στών ίσχυο της την έθνική μου λύρα.

Σ' το σιδερένιο της κορμύ με χρόνους γκρεμισμένους
Αλύσεις, λάδαρ' άρματα είδ' άνακατωμένα,
Είδα δεσπότας, και λαούς άνάμα στοχειωμένους,
Τράπαια διηγούμενα άπίστευτα καθένα.

